

تاریخ کشف	عدد حروف صحیح که کشف کرده است	اسم کشف کننده
۱۷۹۸	۴	آلمانی تیخسن
۱۸۰۰	۲	آلمانی منتر
۱۸۰۲-۱۵	۱۲	آلمانی گروتفند
۱۸۲۳	۲	فرانسوی سن مارتن
۱۸۳۶	۲	دانمارکی راسک
۱۸۳۶-۴۴	۲	فرانسوی بورنوف
۱۸۴۶	۶	نوروری لاسن
۱۸۳۸	۲	بلژیکی ژاکه
۱۸۳۸ (هم کشف کرده بود)		بهر (حرفی را کشف کرده که ژاکه هم کشف کرده بود)
۱۸۳۸-۴۶	۵	را اولیسیون انگلیسی
۱۸۴۶	۱	آلمانی هولزمان
۱۸۴۷-۷۴	۶	فرانسوی اوپرت

۴۴

علاوه بر عدد حروفیکه درین جدول ذکر شده هشت حرف دیگر هست که آنها را ناخوانا نامیده‌اند که با آنها جمعاً حروف الفبای میخی به پنجاه و سه میرسد.

مقاله را چگونه باید نوشت

ما بسیار خوشوقتیم که خوانندگان مجله مقاله‌های زیاد برای درج در مجله ارسال میدارند ولی بعضی ازین مقاله‌ها با اینکه مطالب مفید و جدی دارند باز ترتیب و موضوع مقاله طوری است که ما را از درج آن باز میدارد بدین سبب لازم دیدیم که

چند سطر در خصوص مقاله نویسی. بعنوان یاد آوری در اینجا بنویسیم تا معاونت کنندگان قلمی مجله آنرا در نظر گرفته قوه فکری و قلمی خود شانرا در یک مجرای مفید تر و واسعتر بکار ببرند و ما هم بی زحمت آنها را بتوانیم درج کنیم.

۱- مقاله نویسی چیست

مقاله نویسی و یا عموماً چیز نویسی بخودی خود یک صنعتی است و مقام آن کمتر از مقام صنایع ظریفه (مستظرفه) مانند نقاشی و شاعری و موسیقی و جز آنها نیست.

چیز نویسی یک صنعت سهل ممتنع یعنی سخت و آسان است صنعت آسانی است زیرا که چیز نویسی عبارت است از نوشتن آنچه چیزی که ما فکر میکنیم و بزبان خود آنرا ادای نمائیم که آسانتر ازین چیزی نیست ولی از طرف دیگر یک صنعت سختی است زیرا عبارت است از بیان کردن فکر و مطلب با عبارتها و خرفهائیکه خواننده هر چه زود تر آنها را بفهمد و غرض نویسنده را درک نماید و از خواندن آن متلذذ و متأثر بشود.

چیز نویسی صنعتی است که مانند دیگر صنعتها آن را نیز یاد باید گرفت چنانکه در ممالک فرنگ برای روزنامه نویسی مدرسه های مخصوص هست و یکی از دروس آنها هم راجع بفن چیز نویسی است.

چیز نویسی صنعتی است که علاوه بر استعداد فطری و قابلیت ذهنی که بعضی اشخاص ممکن است درین فن داشته باشند باید آنرا مانند موسیقی و نقاشی مشق کرد تا در آن ممارسه و ملکه حاصل نمود. چنانکه هر شخص عالم معلم نمی تواند بشود هر صاحب تقریر و بیان نیز چیز نویس نمیتواند بشود.

بسیاری از حکما و دانشمندان قرنهای گذشته و عصر حاضر که در فصاحت زبان و بلاغت بیان ممتاز شمرده میشوند در نوشتن و اظهار کردن افکار خود بوسیله قلم عاجز بوه‌داند و همچنین بسیاری هستند که چیز نویسن معروف بوده آثار مفید نوشته‌اند ولی در تقریر و بیان و در نطق و خطابت عجز فوق العاده دارند.

چیز نویسی صنعتی است که قسمت عمده آن ذوقی و ادراکی است و بدان جهت با قواعد ثابت و مطلق آنرا تعریف و محدود نمیتوان ساخت و ما هم هرگز درین صدد نیستیم که قواعدی برای چیز نویسی وضع بکنیم. ما بخوبی میدانیم که درین موضوع طبع سلیم و ذوق ادبی و قوه فکری و قلمی هر شخصی برای او رهبر باید بشود و این میدان تکاپوی فکر و قلم را همیشه آزاد باید گذاشت ولی چون ما در نوشتن این مجله یک شیوه و سبک مخصوص پیش گرفته‌ایم که برای خدمت بعالم علم و معرفت ایران آنرا مفید تر میدانیم بدان جهت میخواهیم که معاونت کنندگان قلمی ما نیز ملاحظات ما را در نظر بگیرند و دز آن سبک و روش چیز بنویسند. تا هم زحمات خودشان بهدر نرود و هم خوانندگان مجله بیشتر فایده ببرند.

در هرگونه تألیف بخصوص در مقاله نویسی دو چیز مهم را در نظر باید گرفت یکی فکر و یا مطلبی که میخواهیم بیان بکنیم و دیگری عباراتی که بوسیله آنها میخواهیم آن فکرها را ادا نمائیم بعبارت دیگری مغز و روح مقاله است و دیگری لباس و قالب مقاله است:

۲- روح مقاله

۱- روح مقاله عبارت از موضوع مقاله است. در انتخاب موضوع پیش از هر چیز باید فکر کرد مقاله برای کدام طبقه از مردم نوشته میشود و چه نتیجه از آن منظور است. برای مجله هائیکه

مندرجات متنوعه باید داشته باشند باید مطالب مفید تر و عمومیت را اختیار کرد. یک مقاله نویس باید مانند یک پدر و یک معلم درجه احتیاجات دماغی و استعداد ذهنی خوانندگان خود را که بمنزله فرزند هستند بفهمد و بسنجد و بدان نسبت مقاله‌های خود را پیش یا کم علمی تر و یا ساده تر بنویسد.

۲- در مقاله نویسی برای ایران‌شهر یک نکته‌راهم فراموش نباید کرد و آن این است که بیشتر از وعظ و روضه خوانی به نشان دادن راههای عملی و پیدا کردن و سایل فعلی اهمیت باید داد. چنانکه گریه‌های سالیانه روح زنده دلی را در مردم ایران کشته است روضه خوانیهای جراید ایران نیز حس تجدد و قوه متانت و امید را در قلبهای ایران جوان خفه کرده و میکند مقاله‌های بد بینانه و پراز یأس و ناله و سوگواری احساسات معنوی و قوه زندگی را می کشند و می خشکانند. ولی اغراق‌گوئی و مبالغه و خودستائی و رجز خوانی نیز بهمان درجه مضر است.

۳ پس از برگزیدن موضوع باید پیش از نوشتن زمینه آنرا در ذهن حاضر کرد یعنی مانند نقاش و معمار که گرده نقشه‌ها و طرحهای خود را قبلاً در ذهن خود میکشند و بعد روی کاغذ می آورند مقاله نویس هم باید زمینه فکر و موضوع خود را قبلاً در ذهن خود حاضر نماید و بخود بگوید که فلان فکر را با فلان ترتیب و عبارات و کیفیات میخواهم بقلم بیاورم. این حاضر کردن موضوع در ذهن هر قدر تکرر و دوام بکند همانقدر فکر نویسنده و اسعتر، مفید تر و روشنتر و نوشتن آن هم بهماندرجه آسانتر خواهد شد. (بقیه دارد)